saadanne, som ere 20 Register-Tons Brutto og derover drægtige; disse skulde være forpligtede til at tage Lods, medens Benyttelsen af Lods for Skibe og Fartøjer af mindre Drægtighed skulde være en fri Sag.

Bemyndigelse til at indføre en saadan Ordning vilde være given ved Lodsloven af 13de Juni 1879 § 15, dersom denne Lov var gældende for Christiansøs Lodseri, hvilket ifølge Lovens § 59 ikke er Tilfældet, da det nævnte Lodseri ikke er henlagt til noget af de to Overlodsdistrikter. At inddrage Christiansøs Lodseri i det Hele blandt de Lodserier, der ere indordnede under Lodsloven af 1879, kan paa Grund af de ejendommelige Forhold paa Øen i alt Fald ikke for Tiden tilraades. Derimod foreslaaes det at bringe Lodslovens Bestemmelser i §§ 15 og 16 om Indførelse af Lodstvang m. v. i Anvendelse paa det nævnte Lodseri. Lodstaksten maatte da ogsaa for Tvangslodsningens Vedkommende i Lighed med Lodslovens § 31 bestemmes af vedkommende Minister. Herved skal det bemærkes, at Taksten paa Grund af de lokale Forhold muligen fremdeles ligesom nu bør være baseret udelukkende paa Drægtighed.

Endnu skal det bemærkes, at den foreslaaede Ordning maa antages at ville medføre en Nedgang i Lodsernes tidligere Indtægt af Lodsningen, medens alle Skibe og Fartøjer behandledes som lodspligtige. For saadant Indtægtstab kan det blive nødvendigt at give dem nogen Erstatning. Dennes Størrelse kan ikke paa Forhaand angives, men antages ikke at ville overstige 150 Kr. aarlig.